

“Deneme Çıraklığı” nasıl bir şey?

Abel ve Mirjam'ın yaşamından 3 gün

İşte oldu! Abel, tam zamanında Mechatronic AG şirketinin ana giriş kapısından içeriye giriyor. Üzerinde “Danışma” yazan bankonun ardındaki beyefendiye doğru yöneliyor. Takım elbiseli beyefendiye, adının Abel Monteiro olduğunu ve buraya bugün deneme çıraklığına başlayacağını bildirmesi gerektiğini söylüyor. Beyefendi bilgisayara bir göz atıyor ve nazikçe, “Evet, sizi bekliyorlar. Lütfen şurada biraz oturup bekler misiniz? Bay Braun sizi hemen gelip alacak” diye cevap veriyor.

İlk izlenim

Köşede hemen hemen Abel ile aynı yaştaymiş gibi görünen bir kız oturuyor. Kız, neşeli bir şekilde, “Sen de deneme çıraklığı mı yapacaksın?” diye soruyor. “Evet. Sen de mi?” “Tabii ki, belki konstrüktör ressam olabilirim.” O anda yanlarına genç bir kadın yaklaşıyor. “Sanırım sen Mirjam Rulic’sin” diye genç kıza yöneliyor. “Benim adım Lisa. Ben tasarımcılık eğitiminin üçüncü sınıfındayım ve deneme çıraklığında seninle ben ilgileneceğim.” Tokalaştıktan sonra asansöre doğru yürüyorlar. Onlar gözden kaybolur kaybolmaz üzerinde kırmızı bir iş tulumu bulunan genç bir adam hızlı adımlarla Abel’in yanına geliyor. “Merhaba Abel, benim adım Braun. Deneme çıraklığın boyunca seninle ben ilgileneceğim.” “Günaydın Bay Braun.” “Al bu senin kimlik kartın. Hadi gel, başka bir binaya geçmemiz gerekiyor.” Küçük bir döner kapıya yöneliyorlar, Abel’in kimlik kartını kapı sensörüne tutması üzerine kapı açılıyor.

Pratik alıştırmalar

Lisa ve Mirjam fabrika holünden geçerlerken Abel bir mengene başında Bay Braun’un talimatı üzerine birkaç yerini çizdiği bir el fenerinin pil yuvasını eğiliyor. Lisa, “siz danışmada tanışmıştınız. Burada konstrüksiyon departmanında tasarladığımız malzemeler üretiliyor” diye açıklama yapıyor. “Politeknisyenlerle örneğin bir siparişin ne kadar süre gerektirdiği, yani imalatın maliyeti ne kadar olacağı görüşülür. Abel, alıştırmalar olarak konstrüksiyon programında da kullandığımız el feneri üzerinde çalışmaya başlamış bile, Mirjam.”

Bay Braun öğleden sonra matkapla çalışmayı gösteriyor. Abel pil yuvasında ilk delikleri açmak üzereyken, Bay Braun Mirjam ile birlikte yanına geliyor. “Bekle daha, pillerin düzgün bir şekilde temas edebilmesi için yuva ölçüsünün çok uzun olduğunu tespit ettik. Planı uyarladık, yeni ölçüleri uygulamam gerekiyor.” Abel Mirjam’a gülümsüyor: “Sorun değil!”

Yüzüne gözüne bulaştırmaktansa sormak daha iyi

Mirjam geldiği gibi gidiyor, Abel yeni planın üzerine eğiliyor. Hay aksi, bu sabah şu çizgileri nasıl atmıştı ki? Abel planı döndürüyor duruyor ve elindeki tutucuyla karşılaştırıyor. Sonunda her ikisini de kapıldığı gibi o anda bir CNC torna tezgâhını programlamakta olan Bay Braun’un yanına gidiyor. Kendisine Mirjam’ın yaptığı değişiklikleri ve yuva üzerinde çizgileri yapmaya nerede başladıklarını artık hatırlayamadığını anlatıyor. “Herhangi bir yere delikler açmak yerine buraya gelip sorman iyi bir şey”, diyor Bay Braun. “Hiç kimse senden bunu daha ilk denemeden sonra bilmeni beklemiyor. Ayrıca konstrüksiyon departmanının sonradan bazı şeyleri değiştirmesi ender rastlanan bir şey değil. Bundan dolayı esnek davranmak gerekiyor. Baksana, bu sabah temel çizgiyi atmıştın ya...”

Bay Braun saat 17.00’e doğru yine Abel’in yanına geliyor: “Birazdan mesain bitiyor. Tüm delikleri açtın mı?” “Evet, gerçi yeniden çizgileri atmak için biraz zaman kaybettim ve delikleri delerken acele etmeye zorunda kaldım. Fakat bunun karşılığında artık bunun nasıl yapıldığını kolay kolay unutmam.” Bay Braun, açılan delikleri kontrol ediyor ve takdirle Abel’in sırtını sıvazlıyor. “İyi görünüyor!” diye takdir ediyor. “Yarın görüşürüz, buraya nasıl gireceğini zaten biliyorsun. Kimlik kartını unutma!” Abel, “Görüşmek üzere, Bay Braun, ve bana bir kez daha anlattığınız için teşekkür ederim” diye cevap veriyor.

Not almak işe yarar

Abel otobüs durağında Mirjam ile karşılaşiyor. “Yaptığın değişikliklerle beni bayağı bir strese soktun, Mirjam!” “Strese sokmak istemedim, özür dilerim. Ama Lisa herhalde planı doğru yapıp yapmadığımı kontrol etmek istedi. Sonradan yaptığım her şeyi deneme çıraklığı günlüğüme de yazmak zorunda kaldım.” Abel’in aklına ancak o anda öğretmenin kendisinden yaptığı her şeyi ve yaptıklarının hoşuna gidip gitmediğini not almasını istediği aklına geliyor. Yapılan tüm değişiklikler nedeniyle tamamen aklından çıkmıştı. Abel iç geçirerek, “Sanırım bu akşam daha deneme çıraklığı günlüğümler ev ödemi yapmam gerekiyor” diye cevap veriyor. Abel ertesi sabah Lindenplatz meydanında otobüse bindiğinde Mirjam onunla, “Tamam mı, tüm ev ödevlerini yaptın mı?” diye şakalaşiyor. “Evet, sonra da bu yüzden televizyon karşısında uyuyakaldım. Bu başıma ilk defa geliyor, ama o kadar uzun süre ayakta kalmak beni yordu. Ayrıca bunu da sonradan not defterine kaydettim.” “Ben de pil yuvasındaki pürüzün nerede olduğunu gayet iyi hayal edebildiğimi ve planı uyarlarken bilgisayar başında son derece dikkatli bir şekilde çalışmam gerektiğini yazdım.”

Abel otobüsten inerken, “Öğle yemeğine kaçta çıkacaksın? Kantinde buluşalım mı?” diye soruyor. Mirjam, “Henüz kesin bilmiyorum ve sana cep telefonundan mesaj da gönderemem. Çünkü cep telefonumu yalnızca molalarda ve mesai bitiminden sonra kullanmama izin veriyorlar” diye cevap veriyor. “Saat 12.30 gibi olabilir mi? Lisa öğle yemeğine hep geç çıkıyor.” Mechatronic AG şirketinde ikinci sabah hızlı geçiyor. Abel tüm delikleri havşaladıktan sonra Bay Braun’un işlenen bir parçayı nasıl frezelediğini izleyebildi. Hatta öğle yemeğinden önce deneme çıraklığı günlüğüne bir şeyler kaydedecek zaman bile buldu. Kantinde Mirjam’la karşılaşmadı, yemeğini Bay Braun ve iki politeknisyen ile birlikte yedi. Şimdi ise işine geri döndü bile. Bay Braun ona eski bir torna tezgâhında bir mili nasıl torna edeceğini gösteriyor, sonrasında ona da bunu denemesine izin veriyor. İki el de farklı şeyler yapmak zorunda olduğu için bayağı zor bir iş. Abel’in konisi ilk hamlede düzgün olmuyor ama Bay Braun onun bunu zaman içerisinde öğreneceğini, her ne olursa olsun beceriksiz olmadığını söylüyor. Abel, Bay Braun’a cep telefonu ile deneme çıraklığı günlüğü için eski torna tezgâhının resmini çekip çekemeyeceğini soruyor. Bay Braun, “Neyse ki bari cep telefonu bir işe yararsın” diyor ve Abel’in dün başında çalıştığı matkap makinesinin de resmini çekmesine izin veriyor.

İletişim ve işbirliği

Üçüncü gün otobüs arızalanıyor: Abel işe geç kalıyor! İyi ki Bay Braun ona cep telefon numarasını vermişti. Abel hemen onu arıyor. “Endişelenme Abel, ben de trafikte kaldım, epey bir sorunları var anlaşılabilir. Ama araman iyi oldu, birbirimizle iletişimde olmamız önemli.” Sonunda işletmeye ulaşınca Bay Braun ona vida dişinin nasıl açıldığını gösteriyor. Sonra Abel üzerinde çalıştığı el fenerinde iki vida dişini açması gerekiyor. Abel bugüne kadar hiç bu kadar dikkatli çalışmak zorunda olmamıştı. Üzerinde çalıştığı el fenerini birleştirirken Lisa yanında Mirjam ile birlikte ortaya çıkıyor. Mirjam’ın şimdi bütün bunların nasıl işlediğini görmesi gerekiyor. Abel, pil yuvasının sorunsuz bir şekilde boruya kaydırdığında kendisiyle gurur duyuyor. Uzunluk tam olmuş ve lamba gevşek temas olmadan yanıyor. Bay Braun kusursuz yaptığı işi övüyor ve dördü, bu kadar iyi bir işbirliği içerisinde çalıştıklarından dolayı tokalaşıyorlar. Bay Braun öğleden sonra Abel ile deneme çıraklığı hakkında konuşuyor. “Çalışmandan memnun kaldım, senin ne kadar özenli bir şekilde çalıştığını fark ettim ve bu benim hoşuma gitti. İyi bir politeknisyen olabileceğini düşünüyorum, meslek eğitim yeri aradığın zaman bize başvurursan memnun olurum. Özenli çalışan beni etkiledi”, diyor Bay Braun. Mirjam da Lisa tarafından övülüyor: “Pil yuvasını nasıl gözünün önüne getirdiğin çok iyiydi, sorunu doğrudan ve becerikli bir şekilde ele aldın. Böyle konstrüktörlere ihtiyacımız olabilir!” Bu sefer otobüs durağında Abel Mirjam’ı bekliyor. Abel, “Hemen eve mi gitmek zorundasın? İstersen biraz sohbet edebiliriz, göl kenarına gidebiliriz”, diye öneriyor. “Üzgünüm Abel, saat 18.30’da hentbol antrenmanım var. Ama istersen Cumartesi öğleden sonra birlikte sinemaya gidebiliriz.” Abel, “Harika bir fikir” diye seviniyor. “Seninle saat 16.00’da ‘Abaton’un önünde buluşalım mı?” Mirjam, “Anlaştık, sana ev ödevlerinde başarılar dilerim”, diye şaka yapıyor ve Lindenplatz’a gelince otobüsten iniyor. Abel, “Acaba tüm konstrüktörler de onun gibi tasasız mı?” diye aklından geçiriyor. Sonra deneme çıraklığı günlüğünü açıyor ve hemen evde buna daha ne ekleyeceğini biliyor.